

ואמרו שעבודה זו היא מעבודות קשות שבמקדש, [ועבודות קשות נוספות הן, הקמיצה הנזכרת לעיל בדף מ"ז, ומליקה של העופות, המבוארת במסכת זבחים^א].

נתינת הקטורת על גבי הגחלים לפני ולפנים

- יש אומרים שהיה צובר את הקטורת על הגחלים בערימה, כדי שיהא עשנה שוהה לבוא, כלומר שלא תשרף מהרה, ויארך זמן עד שיעלה עשנה.

- ויש אומרים שהיה מפזר את הקטורת על הגחלים, כדי שיהא עשנה ממהרת לבוא, כלומר שתשרף מהרה, ומיד יעלה עשנה.

חפן את הקטורת ומת

לעיל נתבאר, שנחלקו חכמים, מה הדין כשמת כהן גדול אחר שחיטת פרו, האם המשמש תחתיו נכנס בדם הפר הראשון, או שהוא שוחט פר אחר, ונכנס בדם פר ששוחט.

והנה לדעת האומרים, שאין השני נכנס בדם פרו של ראשון, ועל השני לשחוט פר בפני עצמו, דין פשוט הוא, שאם מת הראשון אחר חפינת הקטורת, לא יכנס השני בחפינת הקטורת של הראשון, שהרי השני צריך לשחוט פר בפני עצמו, ומאחר שבסדר העבודות חפינת הקטורת היא אחר שחיטת הפר, חפינה של ראשון שהיתה קודם שחיטת פרו של שני, פסולה, ולכן על השני לחפון את הקטורת פעם נוספת.

אבל לדעת האומרים שהשני נכנס בדם פרו של ראשון, ואינו צריך לשחוט פר אחר, יש להסתפק האם שני סומך גם על חפינת הראשון, ונכנס בקטורת שבכף שהניח הראשון אחר חפינתו, או שהשני צריך לחפון פעם נוספת, ומה שחפן הראשון פסול אצל שני.

ואמרו חכמים שדין זה תלוי בדין המבואר לעיל אם כהן גדול חופן פעם שניה לפני

^א ומה שמקשה ר"י, דבפרק קמא דמנחות אמרינן, גבי מנחת מאפה ומחבת ומרחשת, זו היא עבודה קשה שבמקדש, ובפרק כל המנחות באות מצה אמרינן, אין לך שקשה לקמיצה יותר ממנחת חוטא. נראה לי דהנך שלושה דקא חשיב הכא, עבודות קשות הם לכהן לעשות, שיש בהן צער, (א) מליקה למלוק בצפורנו, לחתוך המפרקת, (ב) וכן קמיצה דמנחת מאפה, שיש לו צער לכהן למחוק בגודלו מלמעלה ובאצבע קטנה מלמטה ולהשוות, דבר קשה, (ג) וכן בחפינה, כדמפרש, שנוטל הבזק בשיניו, ועוד מפרש לקמן, שהיה צריך לזיהר מאד שלא יכוח מחוס הגחלים. אבל גבי מנחת חוטא, לא קאמר אין לך עבודה קשה יותר ממנחת חוטא, אלא קשה לקמיצה קאמר, לפי שאין מגובלת, אין יכול להשוות בשעת קמיצה אבל צער אין לו. [תוס'].